

Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΚΑΡΔΙΣΚΑΚΗ 6
43100 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 5717

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής: Βασ. Χρ. Διαμαντής
Υπ. Σύνταξης: Γεώργιος Χρ. Τσιαμαντάς

Γραφεία: Καραϊσκάκη 6 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 - 25375

ΙΟΥΛΙΟΣ 2007
ΕΤΟΣ 7ο, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 29

ΕΑΡΙΝΑ ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ

Του Λάμπρου Δημ. Παπαδημητρίου

Καθώς το ημερολόγιο της φύσης φανέρωνε τα πρώιμα σημάδια της Άνοιξης, οι άνθρωποι στα ψηλά βουνά έστηναν πανηγύρι για να γιορτάσουν την επιστροφή του ήλιου και της ζωής. Τα ξύλα στο σώρό είχαν σωθεί και οι γιαγιάδες έβγαιναν στις ρουγες, σταυροκοπιούνταν και μονολογούσαν: «Πάει κι αυτός ο χειμώνας, τον περάσαμε, δόξα να' χει ο Μεγαλοδύναμος». Εμείς αναρρωτιόμασταν ποιός είναι ο Μεγαλοδύναμος κι αυτές με νόημα έδειχναν προς τα ουράνια. Απάντηση δεν παίρναμε κι έτσι μας έμεινε η συνήθεια, κάθε άνοιξη να στρέφουμε τα βλέμματά μας προς τα επάνω. Ο Θεός ή ο Ήλιος; Ο Ήλιος ή ο Θεός; Ποιος άραγε να ξέρει στα σίγουρα...

Στο λόγγο και στις βουνοκορφές τα χιόνια έλαμπαν απ' τις ακτίνες του ήλιου και καθώς έλιωναν γέμιζαν τα ρέματα ορμητικά νερά, που έπαιρναν το δρόμο για το ποτάμι. Έτσι το ποτάμι φούσκωνε, γέμιζε νερά μέχρι πάνω κι έτρεχε ορμητικά κατεβάζοντας ό,τι βάνει ο νους σου: κούτσουρα, κοτρώνες, κλωνάρια, ρίζες, πέτρες, γιοφύρια κι ό,τι άλλο συναντούσε στην αιώνια διαδρομή του. Εμείς καθόμασταν στην άκρη, θαυμάζαμε τις κατεβασιές του, ακούγαμε το βουητό του και ρίχναμε στα αφρισμένα νερά ξύλα, φτιάχνοντας έτσι караβάκια του βουνού για να ταξιδέψουν μακριά. Σαν ξεθύμαναν οι κατεβασιές του και τα νερά του κυλούσαν ήρεμα πηγαίναμε

να γεμίσουμε τις τσέπες μας απρόπετρες, ολοστρόγγυλες, για το λάστιχο, μιας και σε λίγο θα άρχιζε το κυνηγητό των πουλιών κι έπρεπε να έχουμε σωρούς ολόκληρους.

Οι μανάδες έφτιαχναν «Μαρτάκο» με κόκκινη και άσπρη κλωστή και μας τον φορούσαν στο χέρι μας μην τυχόν και μας μαυρίσει η κάψα του ήλιου και του καλοκαιριού. Που να μας βρεί ο ήλιος να μας κάψει μέσα στα ρέματα ή πάνω στα δέντρα; Καμαρώναμε όμως με τον «Μαρτάκο».

Στο χέρι, αφού ήταν για μας σαν ένα ρολόι. Το ρολόι που σήμαινε τον ερχομό της άνοιξης, της Λαμπρής, της χαράς και της ξεγνοιασιάς. Καθώς η πλάση απελευθερωνόταν απ' το βαρύ κάτασπρο πάπλωμα του χειμώνα, χιλιάδες αγριολούλουδα και στολιδία της φύσης καλημέριζαν το φως και τον ήλιο. Μέρα με τη μέρα ψήλωναν, μπουμπούκιαζαν, άνθιζαν, ομορφαίνοντας τον τόπο. Φτέρες, τριφύλλια, σπαθιά, караφύλλια, κρόκια, βάτα, λάπατα, τσουκνίδες, αγράμπελες, όλα τούτα κι άλλα πολλά ξαναγεννιούνταν και γιόρταζαν την επιστροφή της Περσεφόνης στον κόσμο των ανθρώπων. Τα δακράκια και τα ίτσια αργούσαν λίγες μέρες, περιμένοντας τη Λαμπρή για να στολίσουν και να απαλύνουν με το άρωμά τους τα πάθη του Εσταυρωμένου.

Πέρα, μακριά, απ' τη Νεβρόπολη ακούγονταν το λάλημα του κούκου, του αγγελιοφόρου της ανοιξιάτικης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΟΥΔΙΑ

«Ο καημός του νέου ν' ανταμώσει με την αγαπημένη του»

«Λιώσαν τα χιο-χρυσούλα μου, λιώσαν

τα χιόνια λιώσανε (δισ)

κι εμείςδεν ανταμώσαμε.

-Τα χιόνια τα-Χρυσούλα μου, τα χιόνια

τ'άλωσε ο καιρός (δισ)

κι εγώκοιμάμαι μοναχός.

-Τα χιόνια τα' -Χρυσούλα μου, τα χιόνια

τ' άλλωσε η βροχή (δισ) κι εσύ

κοιμάσαι μοναχή.

-Τώρα που πη-Χρυσούλα μου, τώρα που

πήρε η άνοιξη (δισ)

εμείς θα σμίξουμε μαζί»

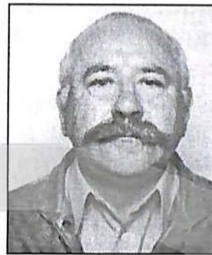
ΓΕΝΙΚΑ: Τραγούδι και τούτο πολύ παλαιών εποχών. Εποχών που τα ήθη και τα έθιμα καθώς και οι καιρικές συνθήκες (βαρείς χειμώνες) στέκονταν εμπόδιο στην εκδήλωση των συναισθημάτων αλλά και στην κοινωνικότητα μεταξύ των ανθρώπων. Χορός συρτός. Παρατηρώντας το τραγούδι απ' την αρχή μέχρι το τέλος διαπιστώνεται ότι απο-

Του Παν. Κ. Διαμαντή

τελεί μια ενιαία ενότητα. Εδώ ο τραγουδοποιός παίρνει τη θέση ενός νέου ο οποίος διακατέχεται από έντονη επιθυμία (καημός) να ανταμώσει την αγαπημένη του έπειτα από αρκετόν καιρό χωρισμού του λόγω καιρικών συνθηκών (χειμώνες), έλλειψης επικοινωνίας κ.λ.π. Έτσι με το που άρχισαν να λιώνουν τα χιόνια απ' τη βροχή και απ' την βελτίωση του καιρού ο νέος διατραγουδεί και διαμηνύει στην καλή του τον ερχομό της άνοιξης εποχής κατάλληλης να ξανασιμείξει μαζί της. Γιατί ως γνωστόν η ύπαιθρος ζωντανεύει και οι άνθρωποι έρχονταν σε καλύτερη επικοινωνία μεταξύ τους από την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο και ο χειμώνας ήταν εποχή της κλειστής ζωής. Το φαινόμενο αυτό συχνό στα προηγούμενα και παλαιότερα χρόνια ιδιαίτερα στα χωριά έκανε και τούτο το τραγούδι καθαρά παραδοσιακό, βγαλμένο μέσα απ' τη ζωή.

ΕΝΑΣ ΛΗΣΤΗΣ ΑΠ' ΤΟ ΣΕΡΜΕΝΙΚΟΥ

Η ληστεία στην Ελλάδα μετά την διάλυση των ατάκτων στρατευ-

Γράφει ο Αθανάσιος Τσιαμαντάς

μάτων του Αγώνα, πήρε απειλητικές διαστάσεις. Ο Αγώνας του 1821-22 διεξάγετο από ατάκτους. Πυρήνας των ατάκτων ήταν κυρίως τα προερχόμενα από αρματωλούς και κλέφτες τμήματα υπό την διοίκηση πεπειραμένων εις τον ανταρτοπόλεμο οπλαρχηγών-των καπιτάνων-από τους οποίους αρκετοί είχαν υπηρετήσει στον οργανωμένο

στρατό των Ιονίων Νήσων. Η διάλυση των ατάκτων από τον Οθωνα (1833) αφαιρούσε από τα πολιτικά τότε κόμματα ένα από τα ισχυρότερα ερείσματά τους. Μέχρι και το έτος 1844 υπήρχε η γνώμη (κόμμα Κωλέττη) ότι η απελευθέρωση των υποδούλων αδελφών μπορούσε να γίνει δια συμμοριών. Έτσι ο ανίσχυρος κοινοβουλευτικός Πρωθυπουργός Κωλλέτης διέθεσε το δημόσιο χρήμα προς διοργάνωση συμμοριών, όπως υποστήριζαν τότε οι πολιτικοί του αντίπαλοι. Συνέπεια των μέτρων του Οθωνα ήταν να βρεθούν χιλιάδες πολεμιστές του αγώνα ανεπάγγελτοι. Πολλοί μάλιστα που κατάγονταν από τη Θεσσαλία δεν είχαν κανένα δεσμό με το νεοσύστατο ελληνικό κράτος ούτε καν τρόπο εγκατάστασης με αποτέλεσμα να εγκαταστα-

θούν στην Φθιώτιδα και την Ευρυτανία που θα αποτελούσαν για πολλές δεκαετίες (μέχρι 1881) κέντρο στρατολόγησης μισθοφόρων για εισβολή στα τουρκοκρατούμενα μέρη. Οι πρόσφυγες όπως και οι ντόπιοι πρώην άτακτοι αποτελούσαν στοιχεία επιρρεπές σε ταραχές και στην παρανομία. Πολλοί κατέφυγαν μετά την διάλυση των στρατιωτικών σχηματισμών τους στο «Τουρκικό» στα αλύτρωτα μέρη καταγωγής των. Τα Ελληνοτουρκικά σύνορα και οι παραμεθόριες περιοχές-όπως ήταν και το χωριό μας Σερμενίκου-έγιναν ο άξονας γύρω από τον οποίον θα περιστραφεί στο μέλλον η ληστεία στη Θεσσαλία. Οι ληστές στο «Τουρκικό» ενέπνεαν στον πληθυσμό τον σεβασμό και τον φόβο και παράλληλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΑΣΤΡΑΠΕΣ; ΚΕΡΑΥΝΟΙ; ΠΡΟΣΕΞΤΕ!

Της Φωτούλας Οικονόμου - Σβάρνα

Ήταν ένα ανοιξιάτικο απόγευμα όταν μια προγραμματισμένη εκδρομή με φίλους στο βουνό κατέληξε σε μια περιπέτεια που δεν την περιμέναμε.

Ενώ βρισκόμασταν σ' ένα ξέφωτο με κάποια ψηλά έλατα αραιά και που, κάποιος από μας παρατήρησε ένα μικρό κατάμαυρο σύννεφο να εμφανίζεται σχεδόν απ' το πουθενά.

"Καιρός να του δί-

νουμε από δω!" βιάστηκε να πει ο αρχηγός μας. "Γρήγορα να βρούμε ένα ασφαλές καταφύγιο πριν μας πιάσει η ανοιξιάτικη μπόρα".

Τα σύννεφα πύκνωσαν πολύ γρήγορα στον ουρανό που σιγά σιγά έγινε κατάμαυρος, αλλά σταθήκαμε τυχεροί γιατί λίγο παρακάτω βρήκαμε μια καλύβα. Δεν είχαμε καλά καλά μπει μέσα όταν ξέσπασε η καταιγίδα. Η βροχή έπεφτε με

το τουλούμι κι οι αστραπές έσκιζαν τον ουρανό. Όταν η μπόρα πέρασε και ξεκινήσαμε να φύγουμε είδαμε ότι ένα δέντρο στο ξέφωτο που ήμασταν πριν είχε χτυπηθεί από κεραυνό. Ευτυχώς που ξέραμε τι έπρεπε να κάνουμε και δεν πήγαμε να προφυλαχτούμε απ' την βροχή κάτω απ' το δέντρο.

Λίγες μέρες μετά ό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα 2 - 5 - 05 Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι του χωριού διοργανώνουν τον Πασχαλιάτικο χορό μπροστά στον Αι Γιώργη στις 3,30 το μεσημέρι.

Καλούνται όλοι οι χωριανοί να δώσουν δυναμικό παρόν στην εκδήλωση

ΑΣΤΡΑΠΕΣ; ΚΕΡΑΥΝΟΙ; ΠΡΟΣΕΞΤΕ!

Συνέχεια από σελ. 1

ταν ξαναβρεθήκαμε όλοι μαζί αρχίσαμε να συζητάμε για τους κεραυνούς.

Τι ζημιά προκαλεί λοιπόν ο κεραυνός; Υπάρχει κίνδυνος; Και τι πρέπει να κάνουμε όταν βρεθούμε σε μια καταιγίδα; Πώς θα προφυλαχτούμε;

Είναι αλήθεια ότι τίποτα δεν μπορεί να αντισταθεί στον κεραυνό και με κανένα τρόπο δεν μπορούμε να τον εμποδίσουμε ή να τον αποφύγουμε. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να τον βοηθήσουμε να περάσει και να φτάσει στη γη όσο πιο γρήγορα κι εύκολα γίνεται γι αυτό χρησιμοποιούμε τα αλεξικέραυνα.

Οι ερευνητές λένε πως ο κεραυνός μπορεί να μπει στο σώμα μας από τα αυτιά, το στόμα, τη μύτη και τα μάτια μας και μετά να περάσει μέσα απ' το αίμα και το νευρικό μας σύστημα και να φτάσει στη γη. Όπως καταλαβαίνεται μετά από κάτι τέτοιο η καρδιά μας και τα πνευμόνια μας σταματάνε να λειτουργούν.

Σε άλλες περιπτώσεις παρουσιάζονται εγκαύματα σε μέρη του σώματος μας που έρχονται σε επαφή με κάποιο μέταλλο όπως αλυσίδες, σταυρουδάκια, ρολόγια, δαχτυλίδια κλπ.

Επειδή λοιπόν ο κεραυνός είναι επικίνδυνος όχι μόνο όταν μας χτυπήσει,

αλλά κι όταν πέφτει σχετικά κοντά μας, καλό είναι να μην πάμε εκδρομές αν ξέρουμε ότι πρόκειται να ξεσπάσει καταιγίδα και να ξέρουμε τι να κάνουμε σε περίπτωση που αυτή μας βρει έξω.

Οι παππούδες μας που ζούσαν συνεχώς στη φύση κι ήξεραν καλά τι θα πει κεραυνός, όταν έπιανε καταιγίδα με αστραπόβροντα και ήταν στο χωράφι ή στο λόγγο, πέταγαν μακριά το τσαπί ή το τσεκούρι τους καθώς και την ομπρέλα που είχαν μαζί τους και είχε μεταλλικό χερούλι.

Χάραζαν ένα σταυρό στον κορμό του δέντρου κάτω απ' το οποίο καθόταν για να μην το χτυπήσει κεραυνός, κι έκαναν σταυρούς πάνω στο χώμα.

Αν ήταν στο σπίτι έβγαζαν την πυροστιά έξω και τη γύριζαν ανάποδα γιατί έτσι πίστευαν ότι θα σταματούσε η καταιγίδα.

Πίστευαν ότι ο καθρέφτης τραβάει τον κεραυνό και γι αυτό όταν ήταν καταιγίδα τον γύριζαν ανάποδα και τον σκέπαζαν.

Βέβαια δεν ξέρουμε αν όλα αυτά μπορούσαν πράγματι να τους βοηθήσουν και να εμποδίσουν ένα κε-

ραυνό να πέσει εκεί που βρίσκονταν.

Όστόσο πρέπει να ξέρουμε ότι στο σπίτι ο κεραυνός μπορεί να μεταφερθεί μέσα απ' το καλώδιο της κεραίας της τηλεόρασης, τα τηλεφωνικά καλώδια και την ηλεκτρική ή υδραυλική εγκατάσταση. Καλό λοιπόν είναι, όταν υπάρχει καταιγίδα, να κλείνουμε την πρίζα και να βγάζουμε την πρίζα και την κεραία. Να μη χρησιμοποιούμε ηλεκτρικές συσκευές ή ακόμα καλύτερα, αν γίνεται, να κατευάζουμε το γενικό διακόπτη του ρεύματος και να μην τηλεφωνούμε εκτός κι αν είναι ανάγκη.

Να αποφεύγουμε ν' αγγίζουμε βρύσες και σωλήνες και βέβαια να μην κάνουμε μπάνιο, ενώ καλό είναι να μένουμε μακριά από πόρτες και παράθυρα.

Αν μας πιάσει καταιγίδα στο βουνό πρέπει να κατεβούμε χαμηλότερα και να βρούμε ένα κλειστό και σίγουρο καταφύγιο. Αν παρόλα αυτά ήμαστε έξω θα πρέπει να μείνουμε μακριά από ψηλά δέντρα κι από υψώματα. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να μένουμε στην κορυφή ενός λόφου.

Αν είμαστε στην παραλία και δεν μπορούμε ή δεν προλαβαίνουμε να φύγουμε μακριά τότε δεν πρέπει να καθόμαστε ο ένας κοντά στον άλλο. Θα πρέπει να απομακρυνθούμε τουλάχιστον 3 μέτρα ο ένας απ' τον άλλο.

Αν είμαστε μέσα στη θάλασσα τότε θα πρέπει να βγούμε αμέσως έξω, και να πετάξουμε τουλάχιστον 100 μέτρα μακριά μας ό,τι μεταλλικό αντικείμενο μπορεί να έχουμε πάνω μας.

Επειδή ο κεραυνός χτυπάει τα ψηλότερα σημεία, σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να καθόμαστε όρθιοι. Το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να καθίσουμε με ενωμένα και λυγισμένα τα πόδια και με το κεφάλι να ακουμπάει στα γόνατα μας. Δεν πρέπει όμως να ξαπλώνουμε στο έδαφος.

Καλό είναι επίσης να μην ψαρεύουμε με καλάμι.

Αν είμαστε μέσα σε αυτοκίνητο πρέπει να ξέρουμε ότι το αυτοκίνητο είναι ένα ασφαλές καταφύγιο, μόνο όμως όταν οι πόρτες και τα παράθυρα είναι καλά κλεισμένα. Παρόλα αυτά δεν θα πρέπει να ακουμπάμε τα μεταλλικά του μέρη ή το ραδιόφωνο.

Βέβαια σε μια μεγάλη καταιγίδα καλό είναι να σταματάμε το αυτοκίνητο μας στην άκρη του δρόμου και μακριά από δέντρα που ακόμα κι αν δεν τα χτυπήσει κεραυνός θα μπορούσαν να σπάσουν και να πέσουν πάνω μας.

Και βέβαια δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι πρέπει να μένουμε μακριά απ' τους πυλώνες, τις τηλεφωνικές γραμμές, τις γραμμές ηλεκτρικού ρεύματος, καθώς και τους φράχτες.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Από την υπηρεσία μου στο Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής 1952-1956

Του Βασίλη Κίσσα

140

Είχαν ανοιχτεί τα θεμέλια και όλα ήταν έτοιμα για την τελετή του αγιασμού και της θεμελίωσης του διδακτηρίου. Μας έλειπε μόνο η άμμος. Άμμο έπρεπε να πάρουμε από τον Πάμισο. Το ποτάμι αυτό ήταν μακριά από το χωριό και η προμήθεια άμμου από αυτό θα μας στοιχίζε πολύ ακριβά (μεταφορικά μέχρι τον Παλιόπυργο και από εκεί με ζώα στο οικόπεδο του Σχολείου).

Είχα παρατηρήσει ότι μέχρι τώρα όσοι συγχωριανοί έφτιαναν καινούργια σπίτια, για το χτίσιμο των τοίχων και τα εσωτερικά σοβατίσματα χρησιμοποιούσαν άμμο από το ποτάμι. Συζήτησα αυτή μου τη σκέψη με τη Σχολική Εφορεία και το Κοινοτικό συμβούλιο, οι οποίοι συμφώνησαν να πάρουμε άμμο από το ποτάμι. Ετοίμασα τα πρακτικά της πρόχειρης μειοδοτικής δημοπρασίας και δημοπρατήσαμε το έργο. Μοναδικός μειοδότης παρουσιάστηκε ο Γιάννης Κυριτσάς. Ζητώ συγνώμη από το Γιάννη γιατί σε άλλο μου άρθρο στη «Φ.Φ.» έγραψα ότι τελευταίος μειοδότης ήταν ο Χρήστος Παππής. Με είχε απατήσει τότε η μνήμη μου. Από την επομένη ο Γ. Κυριτσάς με την παρέα του άρχισε να μεταφέρει άμμο από το ποτάμι. Η μεταφορά συνεχίστηκε και μετά το χτίσιμο του διδακτηρίου για τα εσωτερικά σοβατίσματα του διδακτηρίου.

Τώρα είμαστε έτοιμοι για την τελετή της θεμελίωσης, η οποία αποφασίστηκε να γίνει στις 14 Σεπτεμβρίου, εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, γιατί είναι αργία και θα μπορούσε να παρευρίσκεται όλο το χωριό. Προσκαλέσαμε τον Νομάρχη, τον Επιθεωρητή, τον Σχολίατρο, τον επιβλέποντα μηχανικό της Νομαρχίας και όλο το χωριό. Την ημέρα αυτή οι επίσημοι και όλο το χωριό με τους μαθητές του Σχολείου εκκλησιαστήκαμε στον Άγιο Γεώργιο. Μετά τη Θ. Λειτουργία συγκεντρωθήκαμε στο χώρο που θα ανεγείρονταν το διδακτήριο. Πρωτοστάτησε ο μακαριστός Παπα-Λάμπρος με ψάλτη τον Μπαρμπα-Ηλία Κυριτσά και έγινε ο αγιασμός. Πριν μπει ο θεμέλιος λίθος η Σχολική Εφορεία έσφαξε στα θεμέλια-κατά το έθιμο-ένα αρνάκι προσφορά κάποιου κτηνοτρόφου του χωριού, και ο Νομάρχης θεμελίωσε το διδακτήριο, κάτω από τα χειροκροτήματα και τις επευφημίες των κατοίκων. Μετά μίλησε στους συγκεντρωμένους και γνωστοποίησε τη σταθερή απόφαση των κατοίκων και του Κ.Σ. με ίδιους πόρους να ανεγείρουν νέο διδακτήριο και τους ευχαρίστησα θερμώς. Μίλη-

σε στη συνέχεια ο Τάσος Μαντζιάρας, ο οποίος ζήτησε από τη Διοίκηση του Νομού και το Κράτος να συνδράμουν οικονομικά τους κατοίκους για την αποπεράτωση διδακτηρίου. Στη συνέχεια μίλησε ο Επιθεωρητής, ο οποίος τόνισε ότι η ανέγερση νέου διδακτηρίου από τους φτωχούς κατοίκους της Φυλακτής έχει μεγάλη σημασία και δεν πρέπει να αφήσει κανέναν ασυγκίνητο.

Τέλος μίλησε ο Νομάρχης, διακοπτόμενος συνεχώς από τα χειροκροτήματα των κατοίκων και είπε απευθυνόμενος στους συγκεντρωμένους: «Σας συγχαίρω, κάτοικοι της Φυλακτής, για την απόφασή σας, αν και φτωχοί, να ανεγείρετε, με προσωπική εργασία, νέο σύγχρονο διδακτήριο. Σας συγχαίρω και σας υπόσχομαι, τόσο εγώ όσο και ο συνεργάτης μου Επιθεωρητής ότι θα εισηγηθούμε στο Υπουργείο Παιδείας να βοηθήσει και αυτό για την αποπεράτωση του νέου διδακτηρίου, το οποίο σήμερα θεμελιώσαμε. Αποτελείται παράδειγμα προς μίμηση και για τα άλλα χωριά. Και πάλι σας συγχαίρω».

Τελείωσε η τελετή του αγιασμού και της θεμελίωσης. Τα πρόσωπα των κατοίκων και των μικρών μαθητών λάμπουν από χαρά και ικανοποίηση γιατί είδαν τους κόπους τους και τις προσπάθειές τους να πραγματοποιούνται και των μικρών μαθητών οι ελπίδες και τα όνειρα για καινούργιο σύγχρονο διδακτήριο να παίρνουν σάρκα και οστά. Με τα συναισθήματα αυτά όλοι αναχωρούν για τα σπίτια τους και οι καλεσμένοι μας για το καφενείο του Φώτου όπου θα παρατίθονταν γεύμα από τη Σχολική Εφορεία. Ο Γιώργος Αλεξίου, ο αγροφύλακας είχε ψήσει το αρνί και το κοκορέτσι. Όλα ήταν έτοιμα όταν παρενέβη ο Ν. Μαντζιάρας και υπενθύμισα ότι σήμερα εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού είναι αυστηρή νηστεία και δεν πρέπει να καταναλώσουμε το ψημένο αρνί, προς μεγάλη λύπη του Νομάρχη. Εστείλε και έφεραν από το σπίτι του την κατσαρόλα με την αλάδωτη φασολάδα και από το μαγαζί προσφέρθηκαν χαλβάς, ελιές, τουρσί και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι. Το ψημένο αρνί την άλλη μέρα με εντολή του Επιθεωρητή το πήγε στην Καρδίτσα το Σαβάκη σε γνωστή ταβέρνα. Το κοκορέτσι το πρόσφεραν σε μένα, το οποίο την άλλη μέρα μαζί με τον Κώστα Ραμουζή το ζεστάναμε στη «Λύμπω» και το φάγαμε. Την άλλη μέρα το συνεργείο των οικοδόμων, με πρωτομάστορα το Χρήστο Σιάντο άρχισε το χτίσιμο. Λασπάς δούλεψε ο Πασχάλης με τις δυό του κόρες. (Συνεχίζεται).

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στις αρχές του χρόνου έγιναν εκλογές στο Σύνδεσμο Φυλακτιωτών Καρδίτσας:

Πρόεδρος: Αποστολακούλης Αθανάσιος
Αντιπρόεδρος: Πρίτσας Νίκος

Γραμματέας: Τσιαμαντάς Στέφανος

Ταμίας: Μαγαλιός Ιωάννης

Μέλη: Κυριτσάς Κων/νος,
Μαντζιάρας Γεώργιος,
Σβάρνας Ιωάννης.

Η φωνή της Φυλακτής τους εύχεται καλή δύναμη και καλεί τους συγχωριανούς να συμπαρασταθούν στο έργο τους.

ΕΥΧΕΣ

Ο Σύνδεσμος

Φυλακτιωτών Καρδίτσας,

Η Φωνή της Φυλακτής

σας εύχονται Καλό Πάσχα.

ΔΗΜΟΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΑΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας γνωρίζουμε ότι από Δευτέρα 21 Μαρτίου 2005 οι Υπηρεσίες του Δήμου Νεβρόπολης Αγραφών λόγω εγκατάστασης Τηλεφωνικού Κέντρου, θα λειτουργούν με νέες τηλεφωνικές συνδέσεις ως κατωτέρω.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ (Παπαντώνης Φώτιος)	99020
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΟΙΚ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (Θυμιόπουλος Κων/νος)	99021
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ (Κοράκης Γεώργιος)	99022
ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ (Δήμου Χρήστος)	99023
ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ (Αυγέρος Γεώργιος)	99024
ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΑ-Μ.Α. (Παίση Μαρία)	99025
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ (Ποντίκα Αγλαΐα)	99026
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»	99027
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΙ	99028
Δημητρίου Κων/νος	99029
FAX ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΩΝ - Κ.Ε.Π.	92931
FAX ΔΗΜΟΥ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΑΓΡΑΦΩΝ	92932